653/02

Den 2. september 2002 blev i sag nr. 57.472:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand af 1792, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et ulykkestilfælde, som klageren var udsat for den 22/9 1993.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at kravet er forældet.

Af anmeldelse modtaget i selskabet den 23/3 2001, fremgår det, at klageren den 22/9 1993 havde været udsat for et ulykkestilfælde, idet han faldt over en jernkæde på en fodboldbane, hvorved han pådrog sig brud på venstre albue.

I skrivelse af 27/6 2001 indhentede selskabet de lægelige akter, hvoraf det af journaludskrift bl.a. fremgår, at klageren i oktober 1993 var til røntgen, som viste forkalkninger i leddet.

På grund af vedvarende gener blev klageren henvist til overlæge I.B. i 2001 og af journaludskrift af 15/2 2001 fremgår:

"15 02 01 … Det drejer sig om en pt. som for 7 år siden kom til skade med ve. albue. Blev primært behandl. på Frederikssund sygehus med gips i 3 uger. Der foreligger ikke dags dato notat fra Frederikssund sygehus, men dette bør fremskaffes.
Det fremgår af familien at pt. fik at vide at albuen ikke var helt på plads, men pt. havde ingen gener gennem flere år, men for 2 år siden begyndte han at få jag og smerte ved drejebev. i underarmen.
rtg.bill. dags dato viser luksation sv.t. caput radii som er noget forstørret og fortykket, desuden er der afrivning svt den mediale epicondyl på humerus.
rtg.bill. af underarmen giver ingen tegn på probl. distalt rtg.nologisk

Objektivt:
caput radii prominerer under huden lat., men der er forbavsende god funktion i bev. af albuen. Pt. kan flekt. til 130 grader, der er fuld ekstension, der er supination, pronation 80/80. Der er god bev. i håndleddet, men ved supination er der klikfornemmelse som tegn på lettere instabilitet i håndleddet.

Der er sagt til familien at jeg ikke mener at der er indikation for operation sålænge der er så god bev. i armen som der er. Man kan måske på længere sigt forvente gener fra instabiliteten fra håndleddet, men det er ikke sikkert at dette vil opstå."

Endeligt har overlæge, dr. med. S.B.C. ved skrivelse af 18/5 2001 til overlæge I.B. udtalt følgende:

"Jeg er helt enig med dig, jeg synes ikke, der skal gøres noget. Han har fuldgod bevægelighed og fri rotation.
Caput radii er ikke helt lukseret ud, men ret meget sublukseret fortil. Radius således ikke oprykket.

Jeg tror ikke, han udvikler valgusstilling i albueleddet, og jeg synes heller ikke distalt, at hans ulna er for lang som ulna-plus-variant.

Jeg er godt klar over, at han har et lille klik i håndleddet, og det er muligt, det kan stamme derfra.

Jeg er også klar over, at man om mange år kan imødese nogen degeneration fra ulnaleddet, og behandlingen må så blive eksstirpation af caput radii. Til gengæld tror jeg ikke, han udvikler radialisparalyse, da caput ikke er helt lukseret ud og rykket op.

Er han højrehåndet? - Og ved du, hvad han har tænkt sig at uddanne sig til?
Det kan godt være, han skal undgå stærk belastning af venstre albue."

Selskabet har ved skrivelse af 22/1 2002 til nævnet anført:

"Af journaloplysninger fremgår det, at M. [klageren] allerede i oktober 1993 var til røntgen, som viste forkalkninger af leddet, som følge af skaden. Der er derfor ikke tvivl om skaden og dens omfang. Fra ultimo året 1994 kunne Alm. Brand have afgjort sagen, såfremt den havde været rettidig anmeldt.

I henhold til ovenstående indtræffer der således en forældelse af krav - i hvert fald 5 år efter, dvs. ca. ultimo 1999 i henhold til forsikringsaftalelovens § 29. …

Vi modtager brev fra M.'s forældre den 20.11.2001, hvori de meddeler, at man er utilfreds med vor afgørelse. …

På baggrund af ovenstående, ønsker vi fortsat at fastholde vor afgørelse om, at der er indtrådt forældelse iht. Forsikringsaftalelovens 5 års-regel."

Klageren gør gældende, at man først den 15/2 2001 fik besked om skadens omfang.

Nævnet udtaler:

Nævnet finder at kunne lægge til grund, at klagerens krav – kendeligt for klageren – var forfaldent senest i 1996. Kravet var herefter som anført af selskabet forfaldent i 2001 efter den 5-årige forældelsesfrist.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard